

1696 17
12

DECANUS
ORDINIS ICTORUM
IN ACADEMIA WITTENBERGENSI,
GODOFREDUS

Strauß / Ictus,

Potentiff. Electoris Saxoniae in summo Appellationum Iudicio, nec non Sereniff. Principis Anhaltino Servestani Consiliarius Aulicus, Decretal. in Academia Wittenbergenfi Prof. Publ. & Facult. Juridicae Ordinarius ac Senior,

L. S. P. D.

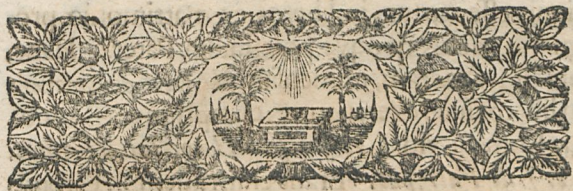
DECANUS
ORDINIS ICTORUM
IN ACADEMIA VITTIENSI
GODOFRIDUS

Strassburgensis

Potenti Electoris Saxonie in
no Appelationum Iudicio, nec non
Senit Principis Anhaltino Savellani
Comitatus Anthon; Decretal. in Aca-
demie Wittenbergensi Prof. Publ.
& Facult. Juridice Ordina-
tus ac Senior,

L. S. P. D.

Jesu Juva!

Vod de hereditatis o-
mittendæ facultate Jure
Romano sancitum reperitur,
quoad liberos non videba-
tur carere dubio. Sive enim
reverentiæ debitum, quo
Lex æterna liberos constrin-
git, sive Patriæ potestatis vinculum ac vim spe-
ctes, utrobique liberis necessitas in Parentum bo-
na succedendi eaqve capessendi oppido incum-
bit. Et vero ut illam, cum abs se facis ex lumine
rationis pateat, præteream in præsentî, hujus in-
cunabula diligentius paulo evoluta assertum il-
lud superius satis stabilire ac firmare videntur.
Sicut ex Decreto nempe divino Adamo in Evam:
ita cuilibet deinceps Patrisfamil. in uxorem suam,
competit imperii axioma. Cum vero per rerum
naturam non possit quam venter melioris condi-

tionis esse partus, in liberos ex matrimonio pro-
gnatos nactus quoque potestatem Pater. Hanc,
ut reliqua taceam, immensam & plane *δεσποτικήν*
in liberos suos exercuerunt, cum primis in Republ.
sua Romani vid. *L. 22. §. 2. ff. ad Leg. Jul. de Adult.*
§. 2. ff. de Patr. pot. Erant enim iidem in Parentis
sui manu potestate ac mancipio. Quinimo ex
Lege Romuli, Reipubl. Romanæ Statoris, repetita
postea ac confirmata à Decemviris Ipsi jus vitæ ac
necis in illos competeat *d. L. 22. §. 2. L. 11. in fin. ff.*
de Lib. & Post. L. uli. C. de Patr. pot. nec non po-
testas ter eosdem vendendi. Videatur tabula quar-
ta *L. 12. Tab. L. 2. C. de Patr. qui lib. distr. Bachov.*
& Vinn. ad §. 6. ff. Quib. mod. jus Patr. pot. solv.
Quod absolutum in gnatos arbitrium etiam post
mortem Genitorum suos spirabat effectus. Pot-
terant enim hi, si testamentum condebant, pro ar-
bitrio liberos suos heredes instituire vel nomina-
tim eosdem exheredare *L. 30. ff. de lib. & post. pr.*
ff. de Exhered. Lib. Quorsum iterum faciebat *12.*
Tab. Lex Tab. 5. L. 1. de Testament. Paterfamilias
uti legasset super pecunia tutelæ sue rei ita jus
esto. L. 120. de V. S. pr. ff. de Leg. Falcid. Nov. 22.
Cap. 2. pr. Cicero 1. Rhetoricor. ad Herennium Si-
mon Lewvius in Not. ad Fragm. leg. 12. Tabl. c. 1.
VVissenbach. ad cit. L. 120. ff. ib. 10. Ex aduerso,
si intestatus decedebat Paterfamilias, liberi in Patria
Pote-

Potestate constituti & gradu proximi ejus pariter
ex Lege 12. Tabularum erant sui & necessarii here-
des §. 2. *Inst. de Hered. Qual. & differ. L. 7. de Bon.
Damn. L. 220. ff. de V. S.* Quod quidem verbum
Sui non commune in præsentem aut oratorium est;
sed Ictorum proprium vid. *Franciscum Hotto-
mann. Lib. 9. Observ. Cap. 10.* Nominantur etenim
liberi non heredes sui jure Civili; sed sui heredes
congruo artis termino. Ita mulier suum heredem
paritura *L. 31. §. 1. ff. de Acquir. vel om. hered. ex
adverso fœmina suum heredem non habere dicitur,
L. 4. §. 2. ff. de Bon. Poss.* In similem modum
spem esse, ut suus heres defuncto existat, *Lexpenult.
§. 1. Und. Leg. ac filium Patri suum heredem
existere, Lex 45. §. 1. J. de Neg. gest.* perhibent. Ex
quo onere tamen & honor liberis existit: quippe
qui domestici heredes sunt, & vivo quoque Patre
quodammodo domini existimantur §. 2. *J. de He-
red. Qual. & Diff. §. 3. Instit. de Hered. qua ab in-
test. def. L. 11. ff. de Lib. & Post.* Hinc apud Teren-
tium Heavtonum. Act. 1. Scen. 1. vers. 95. Chremeti
Menedemus ita loquitur:

Decrevi tantisper me minus injuriæ,
Chreme, meo gnato facere, dum vivam, miser
Nec fas esse ulla me voluptate hic frui
Nisi ubi ille huc salvus redierit meus particeps.
i. e. heres meus. Unde & passim in Comædiis Do-

minorum filios heros minores cognominabant
Seryi. Quorsum pariter facit, quod hereditatem
Paternam iidem non cernere vel adire; sed immi-
scere se ipsi ac rursus non repudiare eandem; sed
abstinere se ab illa prædicabantur. Olim quidem
cretione hereditas acqvierebatur, h. e. aditione so-
lenni, verbis solennibus fieri solita, adhibitisque te-
stibus. Postquam enim Testator ita scripserat in
testamento: *Titius heres esto, cernitoq; in diebus
centum proximis, quibus scieris poterisq; nisi ita
creveris exheres esto.* Testatore mortuo heres
nominatus verba cretionis recitabat hoc modo:
*Cum me Mevius heredem instituerit, eam heredita-
tem adeo cernoque.* *Ulpianus in Fragm. Tit. 22. §.
27. 28.* eaque verba in præsentia testium, qui vide-
ant illum heredem esse, proferre tenebatur *Varro
Lib. 5. de Ling. Latin.* Uthinc heres cum constituit
se heredem esse dicatur cernere & cum hoc fecerit
crevisse. Verum ista cretio & certorum dierum
spatium quod dabatur heredi instituto ad delibe-
randum, utrum expediat ei adire hereditatem nec
ne *Ulpianus c. l. §. 27.* in suis heredibus plane cessa-
bat; quippe qui Parentum heredes non fiunt; sed
ipso jure existunt, L. in suis 14. ff. de suis & legit. he-
red. h. e. quod dominium actu primo vivis adhuc
Parentibus tenebant, actu id secundo iisdem mor-
tuis consequuntur *L. ult. §. 2. C. de Curat. Fur.* Quod
porro

porro argumento inservit suis heredibus existentibus non dari hereditatem jacentem *arg. L. 1. §. 7. ff. si quis omiff. caus. testam. L. 68. pr. de Leg. 1.* quoniam jus sui seu suitas omnium jurium, quæ apud defunctum Patrem fuerunt, ad descendentes proxime in ejus familia constitutos quendam quasi continuationem immediate inducit *L. 11. ff. de Lib. & post.* Fiunt namque sui heredes etiam ignorantes: quod in furioris ac infantibus præclare cernere licet *§. 3. Inst. de Hered. qua ab intest. def.* quibus nec tutoris auctoritate hic opus est, quoniam a morte Parentis dominium quasi continuatur *dict. §. 3.* Unde quoque fluit, quod si decesserit suus heres, jus hereditarium ipso jure in quoscunque heredes transmittat *L. un. §. 5. & 13. C. de Cad. toll. L. 8. C. de Suis & Leg. hered. jung. L. 84. ff. de arg. vel om. hered. Struv. Exerc. 34. ad ff. tb. 21.* Quod si ergo istius reverentiæ Parentibus a liberis debitæ sanctitatem, quod si obsequium inviolabile, si immensam Patriæ potestatis vim & egregia denique, quæ liberis in Parentum bonis jus Civile tribuit beneficia, de quibus hætenus verba fecimus, nobiscum recogitemus, memorata ab initio dubitatio iterum vellicat, non posse liberos in potestate positos & gradu proximos omittere ac destituere Patris hereditatem. At enim vero illis omnibus haud consideratis jus poster-

sterius copiam dat liberis abstinendi se a paterna hereditate. Prætor enim his volentibus permit- tit abstinere hereditate: ut potius Parentis, quam ipsorum bona possideantur §. 2. in fin. Inst. de He- red. Qual. Et differ. Id quod ex edicto provin- ciali tradit etiam Gajus L. 57. pr. ff. de Acquir. vel om. hered. hisce verbis: *Necessariis heredibus non solum impuberibus, sed etiam puberibus abstinendi se ab hereditate Proconsul potestatem facit: ut quamvis creditoribus hereditariis Jure Civili te- neantur; tamen in eos actio non detur, si velint de- relinquerere hereditatem. Sed impuberibus qui- dem etiamsi se immiscuerint hereditati, præstat abstinendi facultatem: puberibus autem ita, si se non immiscuerint.* Mirum quidem hoc videri poterat, quoniam Prætor Juris Civilis minister, tol- lere hoc, immutare ac abrogare haud poterat. L. Cum Sponsa 12. §. 4. ff. de Publ. in rem act. L. 12. §. 1. ff. de Bon. Poss. quod tamen hic omnino fieri vi- debatur, dum liberis abstinendi potestatem con- cessit Prætor. Sed salva res est: siquidem abstentio- nis istud jus non fuitatem in totum eliminat; sed effectum saltem quendam indeclinabilem scil. capessendi hereditatem paternam necessitatem- temperat, moderatur ac mitigat. Cum enim he- reditatis quæsitæ hæc esset vis, ut quamvis solven- do eadem non existeret, tamen ad æs alienum om-
mne

mine exsolvendum adstringerentur heredes *L. 8. ff. de Acquir. vel om. hered.* quamvis se bonis Paternis abstinere parati forent: præterea res hereditariæ eorum nomine publice vendi solerent, eaqve venditio licet infamiam juris non irrogaret, quemadmodum nec cessio *L. 11. C. Ex. quib. caus. infam. irrog.* maculam tamen quandam inferret, pudoremqve ac existimationem alienantium apud bonos & graves Viros oneraret *arg. l. 3. ff. Que in fraud. Cred.*; liberorum, famæ parcere Prætor voluit, æquius esse existimans, ut bona Parentis potius mortui, nomine, quam liberorum adhuc superstitum ac viventium distraherentur. *L. Paterfamil. 28. ff. de Reb. auct. jud. poss.* Quam enim semper ob oculos habebat Prætor humanitas postulare videbatur ut liberi, ciues pariter Romani & prout spes erat, bene de Republ. meritori ab isto onere immunes præstarentur. Satius enim idem esse putavit, ut ex duobus qui pari conditione sunt, potius Patris defuncti nomine, quam filii viventis, non sentientis nomine, quam sentientis, se hac injuria affici, bona possideantur aut dividantur, Vid. *Vinn. ad cit. §. 2. Inst. num. 5.* Proinde ex necessariis quidem vi ipsa voluntarios effecit heredes Prætor, haudquaquam vero extraneos. Nam & ipso jure adhuc sui heredes manent liberi *L. 30. §. 10. ff. de Fideicom. hered. L. 7. §. 10. ff. de*

B

Minor.

Minor. quamvis propter beneficium Prætorium, in eisdem actio non detur. Sed vero de argumento hoc plura in præfenti differere nihil attinet: quandoquidem labore hoc nos sublevavit Præ-Nobilis ac Clarissimus Candidatus Noster JOHANNES SIGISMUNDUS Birnbaum/ Dresdensis Misnicus, qui Licentiam summos in utroque Jure Honores impretaturus, de Omissione hereditatis per-eruditam Disputationem publice ventilandam Autor conscripsit, illudque Thema cum ex Theoriæ apicibus eruit, tum fori observantia ac præjudiciis non vulgaribus comprobavit, firmavit ac eximie illustravit: de cujus ortu, institutione, studiorum progressu ac Jurisprudentiæ cultu ex hoc loco nonnulla commemorare, institutum Majorum exigit.

Natus vero Noster est Dresdæ, d. XI. Augusti Anno 1671. Patre Illustri ac Excellentissimo Viro, DN. JOHANNES ABRAHAMO Birnbaum/ Potentiss. ac Sereniss. Elect. Saxon. Consiliario intimo incomparabiliter merito, & Capituli Wurzenfis Præposito maxime Venerando, Patrono summâ cum observantia colendo; Quocum communia tractasse studia Lipsiæ quondam, magno sæpius cum gaudio recordor, vimque Ingenii ejusdem divinam ac morum elegantiam recogito non semel mecum ac impense admiror. Nec præterire Avum beatiss. hic possum, Nobilissimum ac Experientissimum Virum DN. ABRAHAMUM Birnbaum/ Consiliarium Elect. Sax. & per longissimum tempus Archi-utrum Seniore, optime meritum. Matrem vero habuit Nobilissimam ac omnibus Virtutibus maxime conspicuam sceminam DOROTHEAM MARIAM, ex percelebri FINDEKELLERIORUM familia
ori

oriundam. In educando hoc g^{er}ato suo suamam & singularem diligentissimus & prudentissimus Pater, una cum Matre pientissima adhibuerunt curam. Privatae vero institutioni deinceps ille erudiendus in politicioribus literis traditus fuit; qvô nomine potissimum collaudat ac prædicat Clarissimos ac plurimum Reverendos Viros Mag. Johannem Christianum, **Wonne**/ Archi-Diaconum Jüterbocensem, vita ante annos aliquot beate defunctum: nec non Mag. Valentinum **Schulzen**/ Pastorem nunc Scandaviensem; tum quoque Mag. Georgium Ermelium, Scholæ Provincialis Grimmensis Collegam Tertium, ac denique Mag. Christianum Heiderum, Scholæ Portensis Collegam ibidem Tertium. Post hæc humanioribus literis ac Philosophiæ primordiis satis imbutus Noster Venerandi Parentis consilio ac jussu Lipsiensem petiit Academiam. Receptus oppido in Album ejusdem, Rectore tum temporis Magnif. Dn. Licent. Antonio Günthero Heshusio, Prof. Publ. celeberrimo, die 22. Septembr. Anno 1691. eò potissimum nervos omnes intendit, ut bonis Artibus ac Disciplinis animum perficeret. Qua fini Virorum, Excellentissimorum ac Amplissimorum Dn. Licent. Adami Rechenbergii, Historiarum & Græcæ Linguae, nec non Dn. Licent. Johannis Schmidii, Eloquent. Professorum Publ. meritis ac fama Clarissimorum Informatione privata eaque fidelissima usus non inanem eruditionis umbram captavit; sed solidam, quæque cum primis Jurisprudentiæ studio inserviret, sibi comparavit. Ut vero in hoc expeditius non tantum, sed & auspiciatius Idem procederet, Scholas Consultissimorum ac Amplissimorum Virorum Dn.

Quinti

Quinti Septimii Florentis Rivini, Scabinatus Lipsien-
sis Assessoris gravissimi, Fautoris ac Amici nostri
Colendisimi, nec non Dn. Godofredi Barthii, & Dn.
Georgii Beyeri, J. U. Doctorum admodum celebri-
um ac Practicorum, quos vocant, insignium sectatus
est, qui principia & ipsam Juris artem Nostri discen-
di cupidissimi animo instillayerunt, impresserunt,
inculcarunt, nec minus Primus & Secundus fori doctri-
nas acq; observantiam addiderunt. Ita ergo veræ Juris
Philosophiæ scientia imbutus ac studiorum suorum fi-
duciam habens non ita pridem huc venit, summos in
utroq; Jure honores capeffendi Licentiam impetratu-
rus. Cum ergo ut admitteretur ad specimina consueta
à Collegio nostro ea qua par est reverentia petisset, no-
luit istud petitioni ejus honestæ deesse. Sustinuit dein-
ceps examen utrumque Noster & cum bene satis ste-
tisset, dignum eum censuimus, qui voti ac desiderii
sui compos fieret. Futuro igitur Martis die Præside
Nobilissimo, Consultissimo ac Excellentissimo Viro,
Dn. Johanne Henrico Bergero, Jcto ac Antecessore in
hac Academia famigeratissimo, Potentiss. Electoris
Saxon. Consiliario Magnifico, nec non Collegior. Ju-
ridicorum, quæ hic sunt, ut & Judicii Ducalis in in-
feriori Lusatia Assessore gravissimo, Affine Compatre
ac Collega honoratissimo superius memoratum Thema
Disputatione solenni publice propugnabit: Cui Pa-
negyri ut Rector Magnificus, Perillustris Liberj Baro,
Patres Academiæ Conscripti, ac in universum omnes
Jurisprudentiæ Fautores ac Æstimatores, imprimis
etiam Nobilissima studiosa Juventus, frequentes adesse
velint, summopere ac perhumaniter oro rogoque.

P. P. Dominica Rogate, Anno M DC XCVI.

16 (0) 53

Wittenberg, Diss., 1626-27

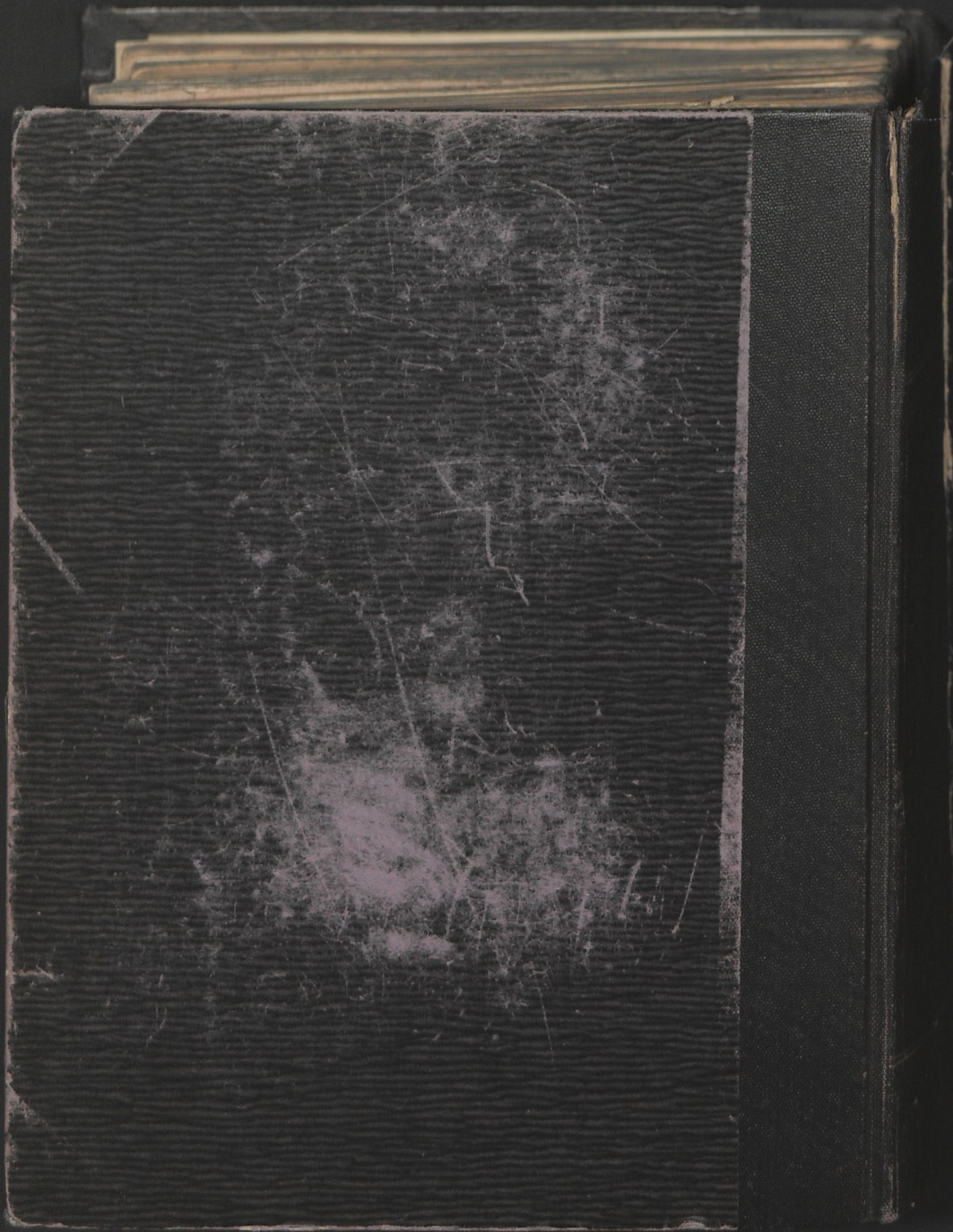
ULB Halle
005 607 612 3

TA → α

VDMA

1696 17
13

20

DECANUS
ORDINIS ICTORUM
ACADEMIA WITTENBERGENSI,
DODFREDUS
Strauß / I Ctus,
ff. Electoris Saxoniae in sum-
pellationum Iudicio, nec non
Principis Anhaltino Servestani
rius Aulicus, Decretal. in Aca-
dia Wittenbergensi Prof. Publ.
x Facult. Iuridicae Ordina-
rius ac Senior,

L. S. P. D.

51

